Я вас жалую, яблуні, груші,
Вас, берези дрижучі, плачливі,
Що на цвинтарі виросли, в глуші,
Гробів сторожі мовчаливі.

В час літнього гарячого жару
Ваше листя тінь, холод кидає,
Та ніхто з благодатного дару
Хісна, ні пожитку не має.

Ні женці, утомившись на ниві,
Не прийдуть в вашу тінь спочивати,
Лиш гроби тут лягли мовчазливі,
Раз лягли і не хочуть вставати.

Ні серна, ані заєць трусливий
Не прийдуть в вас приюту шукати,
Як на ловах завзятий мисливий
Прожене їх із власної хати.

Не прийдуть, бо їх гірше жахає,
Чим мисливого певна рушниця:
Той спокій, що над вами витає,
І той черв, що під вами гніздиться.

Я вас жалую, яблуні, груші,
Вас, берези дрижучі, плачливі,
Що на цвинтарі виросли, в глуші,
Гробів сторожі мовчазливі.